

Citizens' Relationships in Sangam Literature

K. Kavitha, Research Scholar, Tamil Department, Periyar University Salem, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9474-1621>

DOI: 10.5281/zenodo.6619391

Abstract

Human life and human consciousness has been the subject of poetry since the Sangam period. The relationship that people have with each other is called a relationship. This word is the classic high word in the world. It embodies the expression of love and the function of character. For the human race to prosper and last long; relationships must flourish and live interdependently. That dependency is the human relationship with the order system. Relationships are important even though times change and there are large numbers of people living in each society. Those relationship patterns are explained in the article.

Keywords: Human, Citizen, Sangam, Literature, Relationship.

References

- [1] Tamilannal. *Tholkappiyam porulathikaram.*
- [2] Kathir Murugu. *Malaipadukadaam - Patthupattu Moolamum Uraiyum.*
- [3] *Purananooru Moolamum Uraiyum.* Kalaga Veliyeedu.
- [4] *Nattrinai Moolamum Uraiyum.* Kalaga Veliyeedu.
- [5] *Aiyukurunooru Moolamum Uraiyum.* Kalaga Veliyeedu.
- [6] *Paripaadal Moolamum Uraiyum.* Kalaga Veliyeedu.
- [7] *Agananooru Moolamum Uraiyum.* Kalaga Veliyeedu.
- [8] *Kurunthogai Moolamum Uraiyum.* Kalaga Veliyeedu.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க இலக்கியத்தில் குடிமக்களின் உறவுமுறைகள்

க. கவிதா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பெரியார்பல்கலைக்கழகம், சேலம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9474-1621>

DOI: 10.5281/zenodo.6619391

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலத்திலிருந்தே மனித வாழ்வும், மனித உணர்வும் பாடுபொருளாக கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்களிடையே கொள்கின்ற தொடர்பு உறவு எனப்படும். இச்சொல் உலகின் உன்னதமான உயர்வான சொல்லாகும். அது அன்பின் வெளிப்பாடாகவும் பண்பின் செயல்பாடாகவும் திகழ்கிறது. மனித இனம் செழித்து நீண்ட நாட்கள் நிலைக்க வேண்டுமானால் உறவுகள் மலர வேண்டும் ஒன்று மற்றொன்றை சார்ந்து தான் வாழ வேண்டும். அந்த சார்பு நிலையானது ஒழுங்கு அமைவுடன் இருப்பதே மனித உறவு ஆகும். காலங்கள் மாறி இருப்பினும் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் மக்கள் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் வாழந்தாலும் உறவுமுறை முக்கியமானதாகும். அந்த உறவு முறைகளை பற்றி விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: மனிதன், குடிமகன், சங்கம், இலக்கியம், உறவுமுறை.

முன்னுரை

சங்ககாலத்திலிருந்தே மனிதவாழ்வும், மனிதஉணர்வும் பாடுபொருளாக கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்களிடையே கொள்கின்ற தொடர்பு உறவு எனப்படும். இச்சொல் உலகின் உன்னதமான உயர்வான சொல்லாகும். அது அன்பின் வெளிப்பாடாகவும் பண்பின் செயல்பாடாகவும் திகழ்கிறது. மனிதஇனம் செழித்து நீண்டநாட்கள் நிலைக்க வேண்டுமானால் உறவுகள் மலரவேண்டும் ஒன்று மற்றொன்றை சார்ந்து தான் வாழ வேண்டும். அந்த சார்புநிலையானது ஒழுங்கு அமைவுடன் இருப்பதே மனிதஉறவு ஆகும். இதனை “குடும்ப உறுப்பினர்கள் பொருள் ஈட்டும் பொருட்டு மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொண்டமை பிறபிணைப்புகளுக்கு வழி கோலியது. இவ்வனைத்துப் பிணைப்புகளும் ஒன்றிணைந்து உறவுமுறை என்னும் அமைப்பாக மக்களிடம் செயல்படுகின்றது” என்று பக்தவத்சல பாரதி, குறிப்பிடுகிறார். காலங்கள் மாறி இருப்பினும் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் மக்கள் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் வாழந்தாலும் மரபு, சாதி, மதம், குலம், கோத்திரம் என்ற சிலவற்றின் அடிப்படையில் பிணைக்கப்பட்டு செயல்படுகின்றனர்.

உறவுமுறை சொல்லி அழைக்கும் பழக்கம்

தாய் தந்தையரைப் போன்றே மகன், மகள், தமையன், தங்கை முதலிய உறவுமுறைப் பெயர்களும் வழக்கத்திலிருந்தன. தோழிமார் தங்களுக்குள் அன்னை என்னும் முறைப்பெயர்களால் அழைத்துக்கொள்ளும் வழக்கம் உண்டுஎன்பதை,

“அன்னை என்னை என்றாலும் உளவே

தொல்நெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தொண்டு மரபின்” (தொல்-பொ-50)

என்ற தொல்காப்பிய செய்யுளால் அறியலாம். இம்முறைப் பெயர்கள் தொன்றுதொட்டு வருகின்றன என்பது ‘தொல்நெறிமுறையை’ என்பதனால் உணரப்படும். மகளிர் தம் இல்லத்திற்கு வரும் விருந்தினரைத் தத்தம் பிள்ளைகளைக் கொண்டு முறைசொல்லி அழைக்கச்சொல்லி அவர்களுக்கு வேண்டுவன நல்கி உபசரித்து அனுப்பினர். இதனை,

“அகம்மலி எவகை ஆர்லமொடு அளைக

மகமுறை தடுப்பமனை தொறும் பெறுகுவீர்” (மலை-423-426)

இவ்வடிகளுக்கு “நெஞ்சு நிறைந்த மகிழ்ச்சியை உடையராய் விருந்தினரைப் பெற்றோம் என்னும் ஆசையோடே நெஞ்சு கலந்து தத்தம் பிள்ளைகளைக் கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைத்தோறும் பெறுகுவீர் அண்ணன் அம்மாள் என்றாற் போல்வன” என நச்சினார்க்கினியர் தரும் உரையும் விளக்கமும் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்.

தந்தைவழிபெயரழைத்தல்

மரபுவழி அமையும் தலைமுறையை எடுத்து கொண்டால் பெற்றோருக்கு முந்தைய பாட்டன், பாட்டி தலைமுறைப் பற்றிய குறிப்பு கிடைக்கின்றன. அடுத்த தலைமுறையான குழந்தைகளை எவ்வாறு அழைத்தன என்ற செய்திகள் பெரும்பாலும் சங்கஇலக்கியங்களில் கிடைக்கின்றன.

“நுந்தை தந்தை இவன் தந்தைதந்தை” (புறம்-290:3)

“அகன்துறை ஊரனும் வந்தனன்

சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்தமாரே” (நற்-40:11.12)

“அகன் பெருஞ்சிறப்பின் தந்தை பெயரன்” (ஐங்-403:3)

என்றும் குறிக்கப் பெறுகிறது. தலைவன் தந்தையின் பெயரை வைத்து அவன் மகனை அழைத்ததை இப்பாடல் சுட்டகிறது. தந்தையின் பெயரை மகனுக்கும், தாயின் பெயரை மகளுக்கும் இடுவது தொன்மையான மரபாகும். இதனாலேயே பெயரன், பெயர்த்தி எனும் உறவுச்சொற்கள் உள்ளன. இந்த பெயர் தந்தைவழி உறவை வெளிப்படுத்துவதையும் இங்கே நம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். மேலும், “மடநடை பாட்டியார்த்தப் பித்தடையறிந்து” (பரி- 10-37) என்ற வரிகளில் பாட்டி என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. எனினும் இச்சொல் உறவுமுறையைக் குறியாது வயதான கிழவி என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இன்றைய காலத்தில் பாட்டன், பாட்டியின் பெயர்களை வைத்து அழைக்கும் வழக்கம் வெகுவாக குறைந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது.

குழந்தையின் சிறப்பு

குடும்பத்தின் வாழ்வை முழுமைப்பெறக் காரணம் குழந்தையாகும். அக்குழந்தையைப் பெற்ற தலைவியைப் போற்றப் படுகின்றனர். குழந்தை குடும்ப விளக்காக கருதப்பட்டது. குழந்தை பெறுதலின் சிறப்பைப்பின் வரும் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இதனை,

“புதல்வன் நடுவனாக நன்றும்

இனிது மன்றவர் கிடக்கை” (ஐங்-401:2.3)

“புதல்வன் கவைஇய தாய்புறம் முயங்கி” (ஐங்-402:1)

“வானுதலரிவை மகன் முலையூட்ட

தான்அவன் சிறுபுறம் கவையினன்” (ஐங்-404:1-2)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற வரிகளில் செவிலி கற்புக்காலத்தில் தலைவன் வீட்டிற்கு சென்றான். அப்பொழுது தன் மகனும் மருமகனுக்கும் இடையில் புதல்வன் படுத்திருந்ததை பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். தாயின் அன்பையும் கணவன், மனைவிக்கான உறவையும் சங்கஇலக்கியப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தந்தை மகனுக்குமான உறவு

தலைவன் தேரில் வரும்போது குதிரையில் கட்டப்பட்ட மணிஒலியைக் கேட்டுப் புதல்வன் வீட்டின் வாயிலைக் கடந்து ஓடி வந்தான். பூப்போன்ற கண்களை உடைய சிறுவனைத் தலைவன் கண்டான். தலைவன் பாகனிடம் தேரை நிறுத்தசொல்லி தேரிலிருந்து இறங்கினான். சிறுவனைத் தலைவன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டான். பாகனிடம் தேரை ஓட்டிச் செல்லக் கூறினான். சிறுவனைத் தலைவன் வீட்டில் விட்டுச்செல்வதால் அவன் அழுது கொண்டிருந்தான். அவன் அழுகையை தடுத்து நிறுத்தினான். பெரும் செல்வத்திற்குரியவன் என்று சொல்லி வீட்டிற்குள் புகுந்தான். தந்தை மணம் கலங்குமாறு இடையூறு செய்ததால் தலைவி கோபமடைந்தாள் தலைவி தன் மகனை வாயிலுக்குப் போகவிட்டு பார்த்துக் கொண்டு இருப்பாள் என்று பலரும் கூறுவர். அதற்காக வெட்கப்பட்டாள். தலைவி சிறுவனை அடிப்பதற்கு குச்சிஎடுத்து அருகில் சென்றால் அச்சிறுவனை அடிப்பதற்குள் தலைவன் தூக்கி அணைத்துக் கொண்டான் என்பதை,

**“கலக்கின் போலுமிக் கொடியோன் எனச்சென்
றலைக்குங் கோலொடு குறுகத்தலைக் கொண்
டிமிழ்முழவின் இன்சீர் அவர்மனைப்
பயிர்வன போலவந்திசைப் பவும்தவிரான்” (அகம்- 66:20-23)**

என்ற இப்பாடல் தந்தை மகன் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பான உறவை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும்,

**“நாண்கொள் நுண்கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள்
தான் புனலடைகழரப் படுத்தவராஅல்
நாரரி நறவுன்டிருந்த தந்தைக்கு
வஞ்சிவிற கிற்சுட்டு வாயுறுக்குந்” (அகம்-216:1-4)**

என்று தூண்டிலால் மீனைப்பிடித்து விற்கும் பாணர் இனத்து பெண் ஒருநாள் தனது தூண்டிலில் அகப்பட்டவரால் மீனை வஞ்சிமரத்து விறகுத் தீயில் சுட்டுகள் குடித்து மயங்கிக்கிடக்கும் தன் தந்தைக்கு ஊட்டுவாள். இவ்வாறு தந்தை மகள் உறவு அன்பால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்ணன் தங்கை உறவு

சங்ககாலத்தில் அண்ணன் தங்கை உறவு மேம்பட்டு உள்ளது.

**“ஓங்குதிரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளீஇத்
திமிலோன் தந்தகடுங் கண்வயமீன்
தழையணியல் குற்செல் வத்தங்கையர்
விழுவயர் மறுகின் விலையெனப் பகருங்
கானலஞ் சிறுகுடிப் பெருநீர்ச்சேர்ப்ப” (அகம்-320:1-5)**

என உயர்ந்த அலைகளை உடைய கடற்பரப்பிலே வலையினை இழுத்துப் பற்றி மீன்பிடிக்கும் படகினை உடைய தகையன் கொண்டு வந்த வலியமீன்களை அவனுடைய தங்கையர் விழாநிகழும் தெருக்களில் இவை இன்னவிலை என்று கூறிவிற்பர். இவ்வாறு மீன்பிடித்து விற்கும் தொழிலில் சகோதர, சகோதரி உறவு இணைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காணமுடிகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கணவன் (கொழுநன்) உறவுமுறை

குடும்பத்தை வழிநடத்திச் செல்பவன். கணவன் என்ற சொற்கள் ஏராளமாக இடம் பெற்றுள்ளன. இதனை,

“ஒலியிருங்கதுப்பின் ஆயிழை கணவன்” (புறம்-138:8)

“தாம்வேண்டு காதல் கணவர் எதிர்பட” (பரி-10:35)

என இப்பாடலில் அறியமுடிகிறது. கணவன் எனும் சொல்லை அடுத்து சங்கநூற்களில் அதிகம் பயன்படுத்தும் சொல் ‘கொழுநன்’ நான்கு இடங்களிலும் வழக்கிலுள்ளன. தமிழ் பேரகராதியில் கொழுநன் எனும் சொல்லுக்கு கணவன், இறைவன் என்ற இருபொருள்களைத் தந்துள்ளது. இதை,

“கொண்ட கொழுநன் குடுவறன் உற்றென” (நற்-110-10)

“கொழுநற் காணியவரும்” (குறு-293-8)

“கொடு வரிபாய்ந்தென கொழுநர் மார்பில்” (மலை:302)

என்ற வரிகளில் தற்காலத்தில் கொழு நன் எனும் சொல் கொழுந்தன், கொழுந்தி என மாற்றம் பெற்ற முறையே கணவனுடன் பிறந்த இளைய சகோதரனையும், மனைவியுடன் பிறந்த இளைய சகோதரியையும் குறிக்கின்றது. ‘ஆண்’ என்ற பொருளைக் கொண்ட ஆடவர் என்னும் சொல் குறுந்தொகையில் ஓரிடத்தில் கணவன் என்ற பொருளில் கையாளப் பெற்றுள்ளது. மேலும், **“மனை உறைமகளிர்க்கு ஆடவர் உயிரென” (குறு-135:2)** என இல்லத்தில் வாழும் மகளிர்க்கு அவருடைய கணவனே உயிர் என்பதை இப்பாடல் வரிபறை சாற்றுகிறது.

சகோதரர் உறவு

சங்கஇலக்கியங்களை இரண்டு நிலைகளில் வாழ்வியலோடு பொருந்திப் பார்க்கலாம். அகவாழ்வின் உறவுகளையும் புறவாழ்வின் உறவுகளையும் அடிப்படையாக கொண்டு எழுந்தன. ஒருமுறை சோழநாட்டு இரண்டாகப் பகுத்து ஆட்சிபுரிந்து வந்த சகோதரர்களான நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் பகைமை ஏற்பட்டது. இருவரும் போரிடத் துணிந்து விட்டனர். அப்போது கோவூர் கிழார் நலங்கிள்ளிக்கும் அறிவுரை கூறுகின்றனர். ஒரே குடியைச் சார்ந்த இருவர் பகைகொள்வது உறவிற்கு தகுந்ததல்ல. அவ்வாறு நடந்தால் உம்முடைய பகைவர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சி அடையச் செய்யும் எனவே போர் வேண்டாம் எனக் கூறவும் நலங்கிள்ளி போரை நிறுத்தினான். இக்கருத்தினைக் கீழ்வரும் பாடல் சுட்டுகிறது,

“ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பநும் குடியே

இருவீர்வேறல் இயற்கையும் அன்றே அதனால்

குடிப்பொருள் அன்று நும் செய்தி” (புறம்-45)

என்ற புறப்பாடலின் வழி சகோதரர்களின் உறவை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

சங்ககாலத்தில் மக்கள் தங்களுக்குள் பிண்ணிப் பிணைந்துள்ளதை உறவுமுறை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. புலவர்கள் தம் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சங்கநூற்களில் அதிகம் பயன்படுத்தும் சொல் கணவன் எனும் சொல்லாகும். ஆனால் கணவன் என்ற சொல் வழக்கைக் காட்டிலும் ‘கொழுநன்’ எனும் சொல் நான்கு இடங்களிலும் வழக்கிலுள்ளன. தந்தையின் பெயரை மகனுக்கும், தாயின் பெயரை மகளுக்கும் இடுவது தொன்மையான மரபாகும்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] தமிழண்ணல். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.
- [2] கதிர்முருகு. மலைபடுகடாம் - பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்.
- [3] புறநானூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [4] நற்றிணை மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [5] ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [6] பரிபாடல் மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [7] அகநானூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [8] குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது